

ORDINO NAUJIENOS IŠ LIETUVOS IR PASAULIO

Gegužės 21-28 d. šventėme Laudato Si savaitę, skirtą paminėti aštuntąsias popiežiaus Pranciškaus enciklikos metines. Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino brolijų pasidalijimų idėjomis, įkvėpimais ir kūrinijų saugančiomis iniciatyvomis laukiame el. paštu: ofs.lietuvoje@gmail.com iki birželio 4 dienos.

Pirmaisiais mėnesių sekmadieniais, 17.00 val., Šv. Klaros seserų vienuolyne Kretingoje vyksta Pranciškoniškosios šeimos atgailos vakarai, kurių metu meldžiamės už Lietuvos Pranciškoniškosios šeimos atsivertimą. Kviečiame visas brolijas bent kartą metuose atvykti į šiuos atgailos vakarus.

Būsiami renginiai: „Spoleto“ stovykla jaunimui (birželio 24 – liepos 2 d. Pakutuvėnuose), Pranciškoniškojo jaunimo piligrimystė į PJD Lisabonoje (liepos 25 – rugpjūčio 8 d.), rekolekcijos kandidatams ir besidomintiems pranciškoniškuoju dvasingumu bei pašaukimu (rugpjūčio 19-20 d.), Nacionalinės tarybos ir regionų ministrų rekolekcijos (rugpjūčio 25-27 d.).

Kasdien, 19.30 val., per Zoom – Maldos skydas už Ukrainą. Nuo pat karo pradžios pranciškoniškasis jaunimas ir pasauliečiai pranciškonai kartu su pašvęstojo gyvenimo broliais ir seserimis meldžiasi rožinio malda už Viešpaties pergalę Ukrainoje ir visų mūsų širdyse. [Zoom prisijungimo nuoroda.](#)

MALDOS INTENCIJOS

Šventojo Tėvo Pranciškaus: Melskimės, kad tarptautinė bendruomenė konkrečiais veiksmais stengtųsi panaikinti kankinimus ir užtikrintų pagalbą šio smurto aukoms bei jų artimiesiems.

Pasauliečių pranciškonų ordino: Už Venesuelos ir Pakistano nacionalines brolijas. Už taiką Ukrainoje ir kitose vietose, kur naudojami ginklai.

Už pranciškoniškojo jaunimo atgimimą iš Dvasios. „Tėve mūsų...“

KONTAKTAI:

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordinas | Secular Franciscan Order in Lithuania

Vilniaus 2A, LT-97125 Kretinga, Lietuva; i.k.192084542; a/s LT287044060003604017
ofs.lietuvoje@gmail.com; www.ofs.lt; Facebook: [@ofslt](https://www.facebook.com/ofslt) @well4africa.eu @reginafamiliaefranciscanae

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino Nacionalinė taryba:

Nacionalinė ministrė ir CIOFS narė Virginija Mickutė OFS (8 682 18060; virginija.mickute@gmail.com)

Nacionalinis viceministras diak. Nerijus Čapas OFS (8 699 13671; nerijus.capas@gmail.com)

Nacionalinė ugdymo magistrė Jovilė Teresa Ramonaitė OFS (8 671 73870; jogileteresa@yahoo.com)

Nacionalinė sekretorė Kristina Petrutytė OFS (8 652 83698; petrutyte@gmail.com)

Nacionalinė ekonomė Nijolė Raudytė OFS (8 618 10454; nijole.raudyte@gmail.com)

Nacionalinis broliškas vadovas Mindaugas Taškūnas OFS (8 698 40337; onegarden@gmail.com)

Nacionalinė Jaupra prezidentė Julija Mironovaitė (8 621 87125; julyte.mironovait@gmail.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Antanas Grabnickas OFM (8 680 25115; antanas3@outlook.com)

Nacionalinis dvasinis asistentas br. kun. Piotr Strocen OFM Conv (8 601 74406; piotrstrocen@tlen.pl)

Regionų ministrai:

Vilniaus regiono – Tadas Ringys OFS (8 672 19103; tadasringys@gmail.com)

Telšių regiono – Rimantas Radzevičius OFS (8 687 51325; rad.rimantas@gmail.com)

Šiaulių-Panevėžio regiono – Gražina Stravinskaitė OFS (8 612 51367; strasile@gmail.com)

Kauno-Vilkaviškio regiono – Marijona Sinkevičienė OFS (8 658 83586; marsinkev@gmail.com)

Pradėkime iš naujo, broliai!

Lietuvos pasauliečių pranciškonų ordino
UGDYMO MĖNRAŠTIS Nr. 115 (2023 m. birželis)

Tema: GENERALINIO MINISTRO SEKMINIŲ LAIŠKAS

Mano brangūs broliai ir seserys,
Viešpats suteikia jums savo ramybę!

Šiomet pradėjome švęsti Pranciškonišką šimtmetį (2023-2026), kuris turi įkvėpti mus sugrįžti prie ištakų, dėkoti Dievui už per šv. Pranciškų ir savo pašaukimą gaunamas dovanas. Gyvenimo būdas, į kurį Dievas mus pakvietė, praturtina ir įtraukia mus į didelę šeimą – mūsų dvasinius namus. Šventimas visada yra prisiminimas ir padėka už pragyventą laiką bei daugybę dalykų, kuriuos per šį laiką gavome. Šie metai mums bus laikas dėkoti Dievui už šias dovanas, daugiau sužinoti apie Serafiškąjį Tėvą Pranciškų ir taip augti tiek asmeniškai, tiek brolijose kartu su savo broliais ir seserimis. Tai padės mums jaustis kaip namie.

Per Sekmines turėtume sutelkti dėmesį į Šventosios Dvasios darbą šventajame Pranciškuje. Taip pat į tai, kaip Šventoji Dvasia ketina mus vesti Serafiškojo Tėvo, visada gyvenusio ir viską dariusio *pagal Šventosios Dvasios įkvėpimą*, pavyzdžiu. Kviečiu jus visus tai apmąstyti, kad atrastumėte Šventosios Dvasios darbus savyje, ypatingai šiuo svarbiu laikotarpiu. Taip galime pagilinti savo pašaukimą, sustiprinti savo atsidavimą mūsų misijai ir asmeniškiau išgyventi šv. Pranciškaus dvasingumą; sakyčiau, „dar giliau įsileisti jį į savo gyvenimą“.

Norėčiau su jumis pasidalyti keliomis padrikomis mintimis, ieškant ir atrandant Šventosios Dvasios pėdsakus mūsų gyvenime. Šios padrikos mintys bus apie atgailą, broliją, misiją, tarnaujančią lyderystę ir šventimą.

Pirmasis dalykas, apie kurį pagalvojau, yra **atgaila**. Mes buvome vadinami „atgailos broliais ir seserimis“, ir šv. Pranciškus džiaugsmingai priėmė šį pasakymą, taikliai pristatantį ne tik pašvęstojo gyvenimo brolius bei seseris, bet ir mus, pasauliečius. Kaip brangu, kad mūsų OFS Regula prasideda padrašančiais šv. Pranciškaus žodžiais! Jis sako, kad palaiminti yra „*visi mylintys Viešpatį visa širdimi, visa siela, visu protu ir visomis jėgomis (Mk 12, 30) ir mylintys savo artimą kaip save patį (Mt 22, 39), ir neapkenčiantys savo kūno silpnųjų bei nuodėmių, ir priimančys mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus kūną ir kraują, ir vedantys nuostabių atgailos vaisius*“ (Šv. Pranciškus, Laiškas tikintiesiems). Jis visus juos vadina palaimintais, „*nes ant jų ilsėsis Viešpaties Dvasia (Iz 11, 2), Ji pas juos ateis ir apsigyvens (Jn 14, 23); jie yra dangiškojo Tėvo, kurio darbus jie daro, sūnūs ir mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus sutuoktiniai, broliai ir motinos (Mt 12, 50)*“ (ten pat). Kaip brangu suteikti namus Šventajai Dvasiai, kaip kilnu būti „*Šventosios Dvasios šventove*“ (plg. 1 Kor 6, 19)!

Mūsų gyvenimo kelias yra „duoti tikrų atgailos vaisių, nes jūs žinote, kad mes netrukus mirsime. Duokite, ir jums bus duota. Atleiskite, ir jums bus atleista. Jei neatleisite žmonėms jų nuodėmių, Viešpats jums neatleis jūsų nuodėmių. Išpažinkite visas savo nuodėmes. Palaiminti tie, kurie miršta atgailoje, nes jie bus dangaus karalystėje“ (Vusterio katedroje rasto rankraščio fragmentas).

Apie atgailą dažnai galvojame kaip apie neigiamą dalyką, reiškiantį kažko atsisakymą, apribojimą, tapimą neturtingesniu, silpnesniu. Bet kaip gali būti neigiama tai, kas duoda vaisių? Šventoji Dvasia visada yra pozityvi. Mąstykite apie atgailą kaip apie mūsų gyvenime esančią Šventosios Dvasios dovaną, kurioje vedame vaisius, kad praturtintume ir save, ir savo artimą! Taip Šventoji Dvasia išsėsis ant mūsų. Meldžiu, kad visi iš naujo atrastume šią vaisingą atgailos prasmę.

Antrasis žodis, toks artimas Šventosios Dvasios darbams, yra **brolija**. Tai pačiai brolijai (nuo vietinės iki tarptautinės) priklausančios brolijos ir seserys yra Dievo dovanos, kaip šv. Pranciškus mums primena savo Testamente: „*Dievas davė man kelis brolius*“. Pripildytas Šventosios Dvasios šv. Pranciškus gyveno tikrą Dievo vaikų laisvės gyvenimą. Ši laisvė nėra savaime suprantamas dalykas, jos negalime pasiekti patys. Tai Šventosios Dvasios dovaną, kuri leidžia mums džiaugtis laisve, padedančia atrasti teisingą savo vietą pasaulyje, kūrinijoje. Turėdami vieną bendrą mūsų visų Tėvą, sukūrusį „*visus kūrinius, gyvus ir negyvus, kurie nešioja Aukščiausiojo žymes*“ (OFS Regula, 18), mes visi esame brolijai ir seserys. Tai suprasti ir tuo tikėti yra Šventosios Dvasios dovaną. Tai paskatino šv. Pranciškų į visus savo brolius žvelgti kaip į Dievo dovanas. Mes turime elgtis taip pat. Mūsų brolijai ir seserys yra Dievo dovanos, o mūsų brolijas suburia, veda ir gaivina Šventoji Dvasia. Gyventi brolišką gyvenimą galime tik gerbdami tai ir atrasdami Šventosios Dvasios darbus visame, ką darome brolijoje ir dėl brolijos. Meldžiu, kad tie brolijai ir seserys, kurių šiuo metu galbūt nelaikome Dievo dovanomis, būtų pripildyti Šventosios Dvasios ir patirtų dangiškojo Tėvo, kuris mus visus sukūrė ir kurio dėka visi esame brolijai ir seserys, gerumą. Meldžiu, kad šiuo metu broliško gyvenimo gaivos ir įkvėpimo nejučia brolijos būtų vedamos Šventosios Dvasios ir sugrįžtų prie gaivinančio gyvenimo šaltinio.

Trečiasis dalykas, kurį norėčiau paminėti, yra mūsų **misionieriška tarnystė**. Kiek kartų skaitėme, kad šv. Pranciškus kažką darė įkvėptas Šventosios Dvasios! Jo misionieriška dvasia skelbti Evangeliją buvo labai gili ir stipri. „*Tuo metu jau buvo prabėgę aštuonolika metų, kai šventasis Pranciškus, keliaudamas po skirtingus ir atokiausius kraštus, retai ar veikiau niekuomet neduodavo pailsėti savo kūnui, nes jame gyveno ryžtinga, veržli ir pasiruošusi visur sėti Dievo Žodžio sėklą dvasia*“ (1 Cel 2, IV). Mes taip pat turime šauktis Šventosios Dvasios, kad Ji mus visus įkvėptų, kad turėtume tokią pat norią, atsidavusią ir aistringą dvasią, kokią turėjo šv. Pranciškus. Mūsų buvimui pasaulyje, darbui tarp žmonių, apaštališkajai misijai reikalingos šios iš vidaus kylančios dorybės. Tai priklauso nuo šių dorybių. Mūsų tarnystėje svarbu ne tai, kiek darome, bet tai, kaip darome. Leisti kitiems pamatyti, kas esame, leisti kitiems pamatyti Šventąją Dvasią, skelbti Evangeliją yra daug svarbiau nei metrai, kilogramai, skaičiai ar net valandos. Dievo žodžio sėklą galima pasėti tik su tokia noria, atsidavusia ir astringa dvasia. Meldžiu, kad kiekvienas brolis ir sesuo, kiekviena brolija, kurie dar neturi šios dvasios arba kurie nėra atradę

savo kelio, būtų pripildyti Šventosios Dvasios ir rastų sau tinkamą misionierišką tarnystę. Taip pat ir jau tarnaujantys, bet susiduriantys su abejonėmis ar nuovargiu, teatranda savo misiją naujai ir tebūna pripildyti Šventosios Dvasios.

Ketvirtasis dalykas, kurį reikia paminėti, yra **tarnaujanti lyderystė**. Per pastarąsias generalines kapitulas tarptautinė brolija daug sužinojo, dalijosi ir apmąstė tarnaujančios lyderystės idėją. Tačiau tie, kurie tarnaujame įvairiuose lygmenyse, visada turime prisiminti šv. Pranciškaus patirtį. Vadovaudamas Ordinui jis norėjo būti ne vadovas, bet tarnas, nes tikrasis generalinis ministras jam buvo Šventoji Dvasia. Pasak jo, „*pas Dievą nėra asmenų pirmenybės, ir Šventoji Dvasia, Ordino generalinis ministras, ilsisi vienodai ant vargšų ir kukliųjų*“ (2 Cel CXLV). Tad turime išiklausyti į vargšų ir kukliųjų (ypač esančių tarp mūsų) balsą, nes jų balsas dažnai yra Šventosios Dvasios balsas, jų šauksmas yra Šventosios Dvasios šauksmas, jų prašymas yra Šventosios Dvasios prašymas. Meldžiu, kad kiekvienas mūsų, turintis vadovavimo tarnystę, būtų atidus ir paklusnus Šventosios Dvasios, kuri, pasak šv. Pranciškaus, yra tikroji Ordino generalinė ministrė, kvietimams.

Paskutinis dalykas, į kurį norėčiau atkreipti jūsų dėmesį, yra mūsų sugrįžimas prie tikros **šventimo** dvasios. Šventimas visada yra džiaugsmingas ir su dėkinga dvasia. Šventoji Dvasia yra džiaugsmo dvasia, dalijimosi ir svetingumo dvasia, dėkojimo dvasia, vienybės dvasia. Švęsdami šiuos šimtmečius turėtume prisiminti didžius Dievo darbus ir dovanas, už juos dėkoti ir visa tai daryti džiaugsminga, atvira Dievui ir kitam širdimi. Kviečiu jus vėl įžiebtį tą ugnį, kurią Šventoji Dvasia uždegė mūsų širdyse, kai pirmąkart pajutome pasaulikimą būti pasauliečiais pranciškonais. Šie metai mums tebūna laikas sugrįžti prie savo šaknų ir džiugia dvasia dėkoti Dievui! Šie metai mums tebūna laikas stiprinti brolystės dvasią visuose mūsų Ordino lygiuose! Savo praeities pažinimas ir intensyvus dabarties išgyvenimas mums suteiks didžios ateities viltį. Meldžiu už visas brolijas, ypač už vietines brolijas visame pasaulyje, kad jos džiaugsmingai švęstų šiuos šimtmečius, pilnos „*Viešpaties dvasios ir jos švento veikimo*“ (Regula Bullata, 10, 8).

Galiausiai kviečiu kartu su šv. Bonaventūra melsti Šventosios Dvasios dovanų, ir esu tikras, kad Dievas suteiks mums atsinaujinimo, stiprybės, vienybės ir džiaugsmo dvasią. *Meldžiame gailestingąjį Tėvą per Tave, Jo viengimį Sūnų, dėl mūsų tapusį žmogumi, dėl mūsų nukryžiuotą ir pašlovintą, kad atsiųstų mums iš savo lobynų septyneriopos malonės Dvasią, kuri ilsėjosi ant Tavo visoje savo pilnatvėje: išminties Dvasią, leidžiančią mums mėgautis gyvybės medžio, kuris iš tiesų esi Tu pats, vaisiais; supratimo dovaną, kad apšviestų mūsų suvokimą; patarimo dovaną, leidžiančią mums sekti Tavo pėdomis; tvirtumo dovaną, kad galėtume atlaikyti mūsų priešų puolimą; pažinimo dovaną, kad Tavo švento mokymo šviesa galėtume atskirti gerį nuo blogio; pamaldumo dovaną, kad apsigaubtume meile ir gailestingumu; baimės dovaną, kad atsitrauktume nuo bet kokio blogio darymo ir santūriai gyventume su pagarba Tavo amžinajai didybei. Šių dalykų meldžiame. Suteik jas savo šventojo vardo garbei, kuriam su Tėvu ir Šventąja Dvasia tebūnie visa garbė ir gyrius, padėka, šlovė ir viešpatavimas per amžius amžius. Amen.* (Šv. Bonaventūra, Gyvybės medis, 49).

Jūsų brolis ir jūsų ministras
Tibor Kauser OFS